

БЕЛАРУСКИ ШЛЯХ

Рэдакцыя: Нова-Серыхуская 29
Адміністрацыя: Захароўскі
«Юбілейны Дом».

Аб'екты адчынены ад 1 да 2 гадз.
пасля поўдня.
Адміністрацыя — зрана ад 10 да 2 гадз.
У вечары ад 5 да 7 гадз.
Аб'екты пакідаюць сабой права па-
купаць перасыланыя рукапісы і ко-
респондэнцыі.

Цана
асобн. нум. 15 к.

Надпіска: з дастаўкай да дому у Мін-
ску на 1 месяц 3 рубл.

Цана абвестак:
за верш пэтыту на 1-й стран 1 руб.
на апошній — 50 к п

Штодзенная грамадзка-палітычная газэта.

82.

Менск. Пятніца 5 ліпеня 1918 г.

Год I

Глаунакамандуючы

10 АРМІІ

Штаб арміі 1 чэрвеня 1918 г.

Аддз. IV а/V № 7508.

РАСПАРАДЖЭННЕ

датыча грашавых знакаў у раёні 10 арміі.

На аснове артыкулу 43 Гаагскай Канвенцыі аб вайне сушы і п. А.І. Імператарскага распараджэння ад 22 лістапада 1916 г. (Сабранне Армейскіх распараджэнняў, стр. 514), зым наказы:ца:

§ 1. Пазычковыя білеты Усходняга Таргова-Прамысловага банку, „Пазычковай Кассы Ост“ у раёні арміі ёсць устаўленныя грошавыя знакі, якія павінны быць прыняты ўсімі пры плацежах, ні выключаючы публічных касс, павердаму курсу аднаго рубля (обэрост рубель) за дзве маркскія маркі.

Гэтае прэдпісанне прымяняецца і пры выплаўненні кантактаў, адбыўшыхся да яго, ні гледзячы на тое, якія грошавыя знакі былі адзначаны пры заключэнні умоваў.

§ 2. Контракты, якія выключаюць плацежы рублямі обэроста, моцы ні маюць. Ні датыча гэта дапушчаных нямецкіх банкаў і прызнаных Глаўным Камандаваннем мясцовых банкаў і крэдытных устаноў, якім дазваляецца адчыняць лічункі рахункі ў нямецкіх марках з абавязкам выплаты гэтай самай валютай.

Вымаганні прапанавання больш выгадных умоваў з іншых грашавых знакаў замест обэроста забаронены.

§ 3. Тавары усёякага роду павінны быць з паметкамі, толькі маркамі, або рублем обэроста па курсу, адзначанаму ў арт. 1 гэтага распараджэння.

§ 4. Грашавыя штрафы да 20000 марак і арэштам да аднаго года, або аднаго з гэтых караў, калі па другіх угадоўных законах ні належыць цяжэйшай кары, будзе карацца той, хто, ні гледзячы на арт. 1, адмовіцца прыняць у заплату рублі обэроста, або зробіць адмечаныя ў артыкулі 2 забароненыя і ні маючыя моцы здзелкі, ці пабудзіць да іх, бо парушыць наказ арт. 3.

Нікалежна ад кар могуць быць канфіскаваны рэчы, раступка, а глаўнае тавары, ніпамечаныя і прапанаваныя ў згодна з наказам арт. 3. У тым выпадку, калі канфіскацыя ні выпаўніма, дык замест яе можа быць пастаноўлена плаціць за тавары грашмі.

Грашовыя штрафы, арэшты і канфіскацыя робюцца ааеннымі судамі аба ваеннакамандуючымі.

§ 5. Пункт 3 гэтага распараджэння ўступае ў сілу ад 1 ліпеня 1918 году; рэшта пунктаў зараз-жа.

Штаб арміі. 1 чэрвеня 1918 г.

ГЛАУНАКАМАНДУЮЧЫ 10 АРМІІ,

падпісаў фон Фанкельгайн,

Генэрал ад Інфантэрыі.

Менск 5/11.

Беларусь і большэвікі.

Жывучы на вёсцы кожны шукаець рэшткаў большэвізму ў селяні. Трэба прызнацца, што знайсці іх німажліва, бо яны, як паносны туман зьнішчаны ветрам.

Па дэкрэту Леніна, зараз жа падзялілі увесь жывы і мёртвы інвэнтар большэвіцкіх салдат камісары. Усе запасы былі згнучаны і падзелены. Цяпер на вёсках німа чаго есці. Дзеве трэці людзей ёсць розныя балтунскі з іначуў і травы. На падзеную работу ні

ідуць, бо ні хватаець сілы акуратна працаваць. Падвозу хлеба німа. Цяпер усю віну за голад і зністоўненне запасаў ускладаюць на большэвікоў. Злоба на іх расце. Традыцыйнае жыццё мірнага часу ёсць ідэя беларусаў: «толькі трэба, каб далі зямлі, законам, на парадку, а ні грабежствам, і каб чыноўнікі і пань ізноў ні заціснулі народ». Вось палітычная і нацыянальная пляцформа, аглушаных і разачараваных абецанкамі «рая на зямлі». Здаровы гаспадарскі розум беларускага земляроба так сама консерва-

тыўны, як консерватыўна зямля, што яго корміць.

Небаторыя людзі думаюць, што агульнае выборнае право ападна даваць народу. Павыбіраюць ізноў безадпаведных дэмагогаў.

На гэта німа чаго спадзевацца. Народ пойдзе толькі за праўдзівай інтэлігенцыяй. Рэвалюцыя 1905-6 году рукавадзілі студэнты і ідэяная інтэлігенцыя. Наступіла рэакцыя, а адношэнне народу да дзельчоў рэвалюцыі было самае сьвятое і паважанае. Іх нігдзе ні пракліпалі так і ні мелі да іх пінавісці, як цяпер большэвікоў, каторымі называюць усіх агентаў няперашняй рэвалюцыі.

Быў адзін сьмешны выпадак, характэрызуючы паліт на «рэвалюцыю». Адзін майстэр быў на рабоце ў двары, гаспадар, каб паддабрыцца майстру, назваў яго «таварышам». Майстэр палічыў гэта за ганьбу і прыду і два дні ні хадзіў на работу, пакуль яго ні перапрацілі. Sic transit gloria mundi!

Агульныя весткі.

ШТОКГОЛЬМ, 1/VII. Як паведамляе дэпэша ў «Афтон-бладтэ», болей 100,000 скандынаўцаў, па большай часці з заходных вобласцей цэнтральных штатаў, зацікаліліся на ваенную службу ў армію і болей 30,000 чалавек у флот Злучаных Штатаў. Газэта замечала па гэтаму поведзе, што з добравольнай запісью штосьці ні ладно. З шведска-амерыканскіх газэт відаць што многія са скандынаўцаў за нінаслушанне былі прыгавораны да шмат гадоў турмы.

БЭРН, 1/VII. Ваенным судом у Спарце прыгавораны 2 дэпутаты, быўшы пракурор і палкоўнік, разам з 9 аднадумцамі да 8 гадоў прымусовых работ, за тое, што яны перададзены ўраду Веліцэласа прабавалі апапашчаць аўтаномію Цёлоопшеса.

БУКАРЭШТ, 2/VII. Румынскія ветэраны вайны 1877—

78-г.г. вылажылі ў прэстаўленым парламэнту меморандуме сваё блэмежна скрутнае становішча і патрэбавалі, каб ім была зроблена матэрыяльная падмога са здабыткаў быўшых прэм'ер-міністраў, дзеля таго што толькі зношні і віпаваты ў нішчасці краю.

КОПЭНГАГА, 1 гм. У Рэйкьявіку пачаліся перагаворы аб стасунках Ісландзіі да Англіі. «Berl. Tid.» кажа, што ў гэтым ёсць уплыў Англіі. Ісландзія хоча прызнання яе нізалежнай дэргавай.

ЛЕНДАН, 1 гм. «Reuter». Пасол Біллінг, каторы ў Ніжній Палаці проці перасыларогі спікера хапёў гаварыць аб справе інтэрніравання падданых непрыцельскіх дэргаваў быў па прапозыцыі Бопнар-Лоу выключаны на ніабмежаваны час і гвалтоўна выведзены з саль.

Весткі з Расіі.

МАСКВА, 1/VII. Прэстаўнікі дэргаў Згоды адказалі на расійскую ноту пратэста проці высадкі войск на Мурманскім беразі, што належыць дэргавам Згоды вартны ваенны матэрыял, каторы ішчэ знаходзіцца ў Архангельску, павінен ахраціцца. Французскі пасол Нуланс прыбыў з Волотды ў Маскву, каб вясці перагаворы з расійскім урадам па пытанню аб заціці Архангельску.

ГААГА, 1/VII. Народны камісар па міжнародных справах заявіў прэстаўнікам друку, што урад згадзіўся на зварот Чорнаморскага флоту ў Севастополь пад умовай, што Германія і яе хаўрусынікі ў працяг вайны ні будуць карыстацца караблямі і пасля заключэння міру зараз жа перададуць іх назад Расіі.

— ЦУРЫХ, 2 гм. «Нов. Цурыхск. Газ.» паведамляе, што ў Расіі на вёсках распушчаны істнаваўшыя да гэтага селянскія «саветы» і на іх месцы сфармаваны новыя з беззямельных селян.

Гал-ж газэта паведамляе аб

новым дэкрэце большэвіцкага ураду, які пад страхам карыстрахам сьмерці забараняе вясці гандэль ціннымі папэрамі.

3 «Berner Bund» - у дэведываемся аб смутным лёсе Крыленкі і Дыбенкі—«Главо-верха» і «Главофлота»: Дыбенко сядзіць без работы. Крыленко уволены ад пракурорства ў Маскоўскім рэв. трыбунале шукае пры помачы абвестак у газэтах сабе заняцця.

3 Украіны.

КІЕВ, 3/VII. 27-го чэрвеня гэтман прыняў дэлегацыю зьезду украінскіх земств, перадаўшую яму меморандум, у каторым сказана, што палітыка няперашняга кабінэту выклікае безпакойнасьць і ніудавольнасьць у краю і што дзеля гэтаго конча патрэбно стварыць новы нацыянальны кабінэт, каторы павінен зараз жа склікаць устаноўчы Сойм і дэргаўную раду. У украінскіх урадных кругах кажучь аб хуткай перамене кабінэту.

КІЕВ. Зноў назначаны на пост украінскага пасла барон Стэйнгель адбыў 29 чэрвеня разам са сваім персаналам у Берлін.

Інтрыгі валікарускіх шовіністаў.

У «Czas» пішуць з Кіеву: «На ўсёукраінскім зьездзе бацькоў у Кіеві пастапоўлена: «у урадовых школах абавязкова навучаць рэлігіі для праваслаўных дзяцей. У урадовай школе павінна захаватца расійская мова, як мова навуковая, каторая абавязкова для усіх народаў застаючыхся ў зьвязку з расійскай культурай».

Можна завесці факультатывнае навучэнне украінскай мовы, па жаданню бацькоў. Расійская гісторыя павінна быць абавязковай, бо солькі праз яе можна зразумець гісторыю Украіны. У кожным выпадку аб навуковай мове могуць пастапоўляць толькі бацькі».

Адначасно пішуць у «Нов. Цурыхск. Газ.»: «Украінская мова, у Расіі ёсць так зв.

мёртвай моваю. Нават у Кіеві Украінцы ні ўладаюць добра сваёй моваю. Перад вайной толькі нівялікая група думала аб Украіне; клічам народ было: «мы Малорусы, брація Вядікарусаў, але ні Украінцы». Цяпер чуюцца заклік: «Украінцы учыцеся па украінску» і вось выдаюцца граматычныя падручнікі, з каторых кожны так моцна рожніцца ад другіх, што ні можна у іх знайсціся».

Весткі с Польшчы.

— 3 Варшавы паведамляюць ад 1 гм., што польскае міністэрства фінансаў запыталася ў звязку варшаўскіх банкаў, ці могуць банкі зрабіць пазычку польскаму ўраду, высокасцю да 20 мільён. Звязак абцаўся зрабіць такую пазычку, каторая будзе унесена ў бюджэт будучага году. Сума гэта патрэбна на выдаткі па звароту уцелачсу і апека над убогімі.

Подлуг унесенаго у Радз Стану праёту адміністрацыйнаго устройства К. Польскаго, даўнейшы падзел панства на губерні касуюцца; замест іх ўводзяцца «ваяводства», падзелены на паветы, а паветы на воласці [гміны]. Варшава прыраўноўваецца да ваяводства, горады у 250 і 40 тыс. жыхароў, будуць асобнымі адм. адзінкамі ў ваяводств. і паветах. На мейсцо губернатараў каралём будуць пазначацца «ваяводы», каторым паддадны будуць усе чыноўнікі, апрача судовых, скарбовых і вайсковых; «ваявода» — начальнік паліцыі, выканаўца усіх міністэрскіх распараджэнняў і прэзэс земскаго сэйміку і ваяводскаго ўраду. Да яго каралём назначаюцца 8-раіцаўна рожным справам ваяводства, на кшталт асобных міністраў пры боку ваяводы.

Сэймік ваяводства складаецца з прадстаўнікаў мескіх і гмінных радаў выбраных на 6 гадовы срок, па 1 ад 10 тыс. жыхароў. Ён ведае гаспадарчымі справамі ваяводства. Яго выканаўчы орган ваяводскі ўрад з 8 выбраных членаў.

На чале паветаў стаяць «старосты» пазначаны каралём і паддадны «ваяводзе». Арганізацыя паветаў і функцыі «старасты» больш-менш падобны да тых-жа ў «ваяводствах», але ў меньшым маштабі.

Міністр ўнутраных справаў можа выдаваць паліцыйныя распараджэнні пад прыгрозай кары у 2 тыс. марак альбо 1 месяцу арэшту, ваявода пад прыгрозай кары у 1000 марак, альбо 2 тыдняў арэшту, староста — да 500 марак альбо 1 тыдня арэшту.

На пастанаўленні востай ці бурмістра можна будзе скардзіцца старосце, на старосцу — ваяводзе, на ваяводу — міністру.

МЕНСКАЕ ЖЫЦЦЕ.

Да прыезду р.-н. епіскапа. Прыезд у Менск зноу назначанаго р.-н. епіскапа Лозінскаго, маючы быць 7-го ліпня, адбудзецца некалькімі днямі паздней.

Аванс. Менскай управай прэдастаўлен нямецкім градоначальствам аванс у 100,000 мар. З гэтай сумы 5,000 марак выпісано ў расход за пастой нямецкіх салдат у гасцініцы «Эуропа» В. Поляка.

Харчы. Беларуская гандлёвая палата ў Кіеві, на чале каторай знаходзіцца вядомы прафэсар Доунар-Запольскі, старанна працуе над пытаннем аб устаноўленні тавараабмену паміж Беларуссю, якая адчувае востра нідахват у прадуктах першай патрэбнасці, і Украінай.

Апошняя пазнаеміўшыся са становішчам спраў у вобласці харчоў у тутэйшым краі, прызнала мажлівым вайсці ў канкрэтныя умоўныя адносіны з Беларуссю аб тавараабмену зараз жа. Па умове, праект якога ўкраінскім урадам гэтымі днямі будзе санкцыяніраваны, суммарная цыфра тавараабмену — 30 мільёнаў рублёў. Украіна цяпер жа ў гэты рахунак авансіруецца патрэбных для Беларусі прадуктаў, як цукер, круты, мука, селядцы і інш., выключачуючы хлеб, на 3 мільёны руб. у формі абмену за лес, дастаўляемы адгатуль.

Хлебнае пытанне мінуе сваю вострую стадыю ні раней новаго ураджая.

Цяпер хлебнае становішча, як паведамляюць з мейсц, і па весках стаіць ні лепей. Там ёсць такія-сякія запасы ў найбольш гаспадарных вясковых «кулакоў».

Характэрна розніца паміж цэнамі на хлеб у вольнай прадажы ў Менску (2 р. 80к.—3 р. фунт) і мястэчковымі: У Койданове — 1 р. 30 к. фунт, у Сenniцы — 1 р. 40 к., у Рубежычах — 1 р. 50 кап.

Цукер у вольнай прадажы усюды ў менскім раёне расцэніваецца 7—7½ руб. фунт. Жоўты (постны) цукер у 1 м пазычкова — зьберагачельным т-ве адпускаюць па 5½ руб. ф. і масло кароўе ідзе па 12—13 руб. фунт, з вольных пад'ездаў і будак (вельмі сумнітельнаго гатунку) — 5 руб.

М. Д. Агрэнева-Славянская, прагасціўшая у нас у Менску амаль увесь час вайны, гэтымі днямі едзе на Украіну.

Да правярні бонавых кніжак у 5-ці бюро можа паведаміць, што ні водная з груп дзержацелю кніжак, намечаных у бышюшы дні, сваечасна, ні ўспеваюць!

Апавешчана, што ўсе апавдашныя павінны яўляцца 12-го ліпня.

У бежанскіх намітэтах, глаўнае ў польскім, апошнімі днямі прымечаецца сільны націск. Бяруць пропускі ў Царство Польскае і Літву.

Зьменьшэнне штатаў мескай управы дайшло і да аддзелу сакрэтарыату, дзе маюць быць уволены 4 агенты.

Табак, махорка і папіросы, па загаду нямецкіх уласцей

забаронено вывазіць з места. Курс царскаго рубля зноу паніжаны. «Вэксэльштубе» пры абмене царскіх на акупацыйныя, пачала даваць за 1 руб. — 1 марку.

Весткі с краю.

(Ад уласнаго кор-та.)

Сяло Каралішчавічы Ігумен. п.

Дзякуючы старанням і добрае ханці нашае сельскае вучыцелькі п. Александры Мінкевіч, у сяле нашым, 30 чэрвеня, адбылося тэатральнае прадстаўленне на каторым было вельмі людна і весела. Усім нашым селянам і з другіх сёл гасцям, вельмі падабалася, бо кожны з іх чуў і бачыў сваё нацыянальнае. Ігралі «Міхалку», «Паўлінку», пелі Беларускае песні і дэкламавалі.

З артыстаў больш усіх выдзяляўся п. Пляшчынскі. Пры учасці сына месцоваго дзеда нашаго двара п. Людніка Прушынскаго была і лётарэя. Уход да тэатру усім быў даступны як пажылым асобам, так і дзецям, бо плата была ні вялікая: узрослыя плацілі па 50 кап., а дзеці па 30 кап. Збор грошай быў вялікі, бо адных толькі лётарэйных білетаў было прададзена 250 ш. па 50 кап. за білет; уся сума па-ступіла на дабрачынныя рэчы.

Цяпер працу нашае вучыцелькі п. А. Мінкевіч, якую яна пачынала ў гэтым справе на карысць нам і нашым дзецям, шчыра ей дзякую ад сваіх аднасельчан, а так сама і другім асобам, каторыя прынімалі ў гэтым учасце. Дай Божа ім ахвоты і надалей працаваць на карысць людзям.

Станіслаў Татаржыцкі.

Каралішчавічы
2 ліпня 1918 р.

Бібліографія.

Алесь Гарун. МАТЧЫН ДАР. Думы і песні. 1907-1914 г. г. Выдана коштам Народнаго Сакрэтарыату Беларусі Менск; друкарня Я. Грынблата. 1918. Цана 2 рб.

Першая з выданых Нар. Сакрэтарыатам літаратурных кніжак уменшае ў сабе вершы нашаго песняра А. Гаруна, напісаныя ім, як гаворыцца ў прадмове выдавецкай камісіі, у няволі, — у перыядзе 1907-1914 г. г. У пачатку ліпня 1914 г. зборнік «Матчын дар» быў перасланы з Сыбіры для друку ў Вільню, дзе яго выдаць хацела «Беларускае Выдавецкае Таварыства», але паўстаўшая тагды вайна унемажлівіла гэты замах і кніга магла выйсці толькі цяпер, праз 4 гады. Значная частка вершаў уменшаных у кнізе (25) друкавалася ў сваім часе ў «Нашай Ніве» частка (5) у «Вольнай Беларусі» а некаторыя частка, як мы чулі, была надрукавана ўжо ў часе вайны ў віленскім «Гомане». З ран-

Афіцыйнае паведамленне нямецкаго вярхоўнага

камандавання за 3 ліпня 1918 року.

Захадні тэатр вайны.

Група арміяў Кронпрынца Рупрэхта.

Успешныя баі разведчыкаў. Сільныя націскі ангельскай у Мэррыс і Муайенвіль (паўднёвай Арраса) пацярпелі дачу. У часе мейсцовых бітв паўночна-заходней Альбамы ўзялі палонных.

Група арміяў Германскаго Кронпрынца.

Паўночнай р. Эн сягоння з рання развіліся мейсцовыя баі. Паміж рэкамі Эн і Марнай прадаўжалася напружаная варажая дзеяльнасць. Атакі каля Сэнт-Пьер-Эгль і хадней Шато-Тьерры былі адбіты.

З амерыканскай эскадрылі ў паветры сілаю ў 9 евых адзінак, збіта 4 самалёты. Лейтэнант Удэт меў са 39, лейтэнант Левенгардт сваі 33 і 34 перамогі ў павет Лейтэнант Фрыдрых і віцэфельдфэбаль Тём збілі сваіх 20 праціўнікаў.

Першы Генерал-кватэрмэйстар фон-Людэндорф

ніх вершаў, якія друкаваліся ў «Н. П.», некаторыя перапраўлены аўтарам і — трэба прызнаць — выйгралі ад гэтаго прызнаць — выйгралі ад гэтаго

Спосаб выдання можа ставіць хляб выдавецкай камісіі Н. Сакрэтарыату. Трафіны фармат, добрая папера, ясны, чытальны, друк, пекная вокладка работы Р. Земкевіча — усе спраўляе прыемнае уражанне. Друкарскае выкананне паказуе што ў Менску, пекна выдаўшым некалі В. Марцінкевіча, можна выдаваць і цяпер пекныя кнігі. На жалі, з гэтаго боку яшчэ можна зрабіць адзін заклад — за друкаванне без кароткаго ў і знака йо (ə), што значна абцяжжае чытанне паэзіі, але гэта ні залежыць ад друкарэнь, бо дастаць памяненныя знакі пры перапісанні варункам амаль што німагчымо. Звычайны для беларускіх кніжак нідастатак — абмылкі ў друку — тутакі зьведзены да найменшаго, хача апрача паказаных у анішлага, у тэксце спатыкаюцца яшчэ 2—3. Пры усіх паказаных добрых азнаках выдання, цана кнігі верна, у 128 страі, усяго 2 рублі, павінна быць прызнана нізкай і даступнай.

Францішк Олехновіч.
БАЗЫЛІШК.

Казка ў 3 актах. Вільня. Выд. А. Луцкевіча. Друк. М. Кухты, 1918 г. цана 50 фен.

Перад намі нівялікая кніжачка — адбітка з Гомана. У ей Ф. Олехновіч у пекных тонах ўваскрэшае старую, падслуханую ім у мурах старога беларускаго княжаго места, легенду:

У даўнія — даўнія часы, так што аж імёны гераў сцёрліся ў памяці людзей, над княжым месцам страляло вялікае нішчасце. Страшны зьмей — Базылішк падступіў пад мескія мury і ні дасць ні праходзі ні праезду ані ў место, ані з яго. Страшным бласкам свайго чараўнічаго пагляду, ён застаўляе людзей падаць абамелымі на зямлю і высмоктвае з іх кроў. Ні аднаго смельчака, з тых што па закліку княжаму выходзілі на бітву з ім, Базылішк умярцьвіў. Загі-

нулі ўсе. Больш ахвотны на барацьбу с почварой ні Мешчане замучаныя страх ні ведаюць што рабіць.

Место адрэзанае ад усяго свету аблогай Базылішка насваецца беда. Знаходзіцца нікі стары чалавек які пушдумку, што зьмею патрэба ахвяра — дачка князя — і таён адступіцца. Мешчане гавы прынесці такую ахвяружо ідуць да князя з заправаваннем аддаць па сьмею князю. Князь, ішканду маладосці сваёй допі, хсам падняць у свае сталрукі меч, калі німа зсьмелюю ні сярод баяр, сярод воінаў, ні сярод паслітаго люду. Князюна, адрэная тхорлівасцю мужчкінушы ім словы пагарідзе сама на сустрэч свэгубе, ідзець да Базыліш Але на парозе з'яўляецца планец князя, з тых што пкалі ахвотнікаў: ёсць, ёс ішчэ адзін смелы чалавек. Хто гэта? Вочы усіх зьверюцца да дэвіраў з за яўвыходзіць... дурны Янка. Гэты ні да чаго, апрача пенаў, ні здатны, катораго «душа сумуе» ні ведама сго, ён пойдзе.

Душа Янкава сумуе па дасягненым шчасці — кахані князюны. Песні яго — песні закаханаго сэрца, каторае прорушае яго на вялікі чын. Яка ідзе і лютаркам зваравае сілу, якая хаваецца ў вчак зьмея проці яго самог. Зьмей падае ні вытрымаў свайго-ж пагляду. Рагачі канчае яго жыцце. Пабедгрыміць рог узяты Янкам князя. Пазбаўлены страху народ выслаўляе гэра, а стары князь ў паграду аддаец сваю дачку, сэрца якой западлося каханнем да яе збавіцеля.

Напісаная для сцэны, казанават у чытанні робіць артыстычнае уражанне. Аўтор дора вытрымаў патрэбны дарацы наўны тон сяродняковых сцёнічных выставаў.

Рэдактар А. Прушынскі.
Выдавецтва «Т-во Заранна»

Друкарня Я. А. Грынблата.